

§ 8. Przy planowaniu pasywów stałych obowiązują następujące zasady:

- 1) Kwotę pasywów stałych z tytułu płac i ubezpieczeń społecznych ustala się dzieląc planowane na dany okres nakłady na płace i ubezpieczenia społeczne przez ilość dni tego okresu i mnożąc otrzymany wynik przez wskaźnik w dniach. Wskaźnik w dniach oblicza się na podstawie różnicy w czasie między końcem okresu, za który przypada wypłata zarobków, a obowiązującą datą dokonywania wypłat.
- 2) Kwotę pasywów stałych z tytułu rozliczeń międzykresowych biernych ustala się w wysokości planowanego ich stanu na koniec danego okresu z uwzględnieniem obowiązujących terminów ich rozliczania.
- 3) Kwotę pasywów stałych z tytułu dostaw ustala się w wysokości minimalnego stanu zobowiązań wobec dostawców. Za minimalny stan zobowiązań wobec dostawców należy przyjmować wartość przeciętnego pięciodniowego zakupu planowanego na dany okres, powiększoną o 50% przewidywanego przeciętnego stanu zobowiązań z tytułu dostaw nie fakturowanych.

4) Kwotę pasywów stałych z tytułu wpłat z zysku do budżetu i na rzecz jednostki nadrzędnej ustala się w sposób analogiczny jak w pkt 1.

§ 9. Pasywa stałe należy ustalać w jednakowej wysokości we wszystkich kwartałach roku objętego planem na poziomie wynikającym z rozmiarów działalności w kwartale najmniejszego nasilenia tej działalności.

§ 10. 1. Właściwi ministrowie mogą zobowiązać przedsiębiorstwa do planowania pasywów stałych z innych tytułów poza wymienionymi w § 7. Upoważnienie to ministrowie mogą przelać na dyrektorów zjednoczeń przemysłu.

2. Właściwi ministrowie mogą zwolnić przedsiębiorstwa od planowania pasywów stałych z niektórych tytułów wymienionych w § 7.

III. Przepis końcowy.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

37

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 stycznia 1959 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 12 stycznia 1958 r. w sprawie ustalenia wysokości odsetek bankowych.

Na podstawie § 9 uchwały nr 77 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1958 r. w sprawie ustalania wysokości odsetek, prowizji i opłat bankowych banków państwowych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 42, poz. 239 i z 1959 r. Nr 5, poz. 20) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 czerwca 1958 r. w sprawie ustalania wysokości odsetek bankowych (Monitor Polski Nr 48, poz. 283) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po wyrazach „w roku 1958” dodaje się wyrazy „oraz w roku 1959”,
- 2) w pkt 2 po lit. c) dodaje się lit. d) i e) w brzmieniu: „d) obrotowych dla rzemiosła i prywatnego przemysłu na sfinansowanie produkcji przeznaczonej na eksport w wysokości 4%,
e) inwestycyjnych dla rzemiosła i prywatnego przemysłu na finansowanie nakładów inwestycyjnych zwią-

zanych z produkcją przeznaczoną na eksport w wysokości 3%”,

3) dotychczasową treść § 1 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Narodowy Bank Polski może uzależnić stosowanie ulgowej stopy procentowej od kredytów normatywnych, udzielonych spółdzielniom zrzeszonym w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i w Związku Spółdzielni Mleczarskich, od spełnienia przez spółdzielnie ustalonych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego warunków, dotyczących poprawy ich gospodarki finansowej”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

38

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 17 stycznia 1959 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 31 sierpnia 1957 r. w sprawie składu, siedziby i trybu postępowania morskich komisji dyscyplinarnych.

Na podstawie art. 70 i 71 ustawy z dnia 28 kwietnia 1952 r. o pracy na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej (Dz. U. Nr 25, poz. 171) w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Rybaków Morskich zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z dnia 31 sierpnia 1957 r. w sprawie składu, siedziby i trybu postępowania morskich komisji dyscyplinarnych (Monitor Polski Nr 74, poz. 452) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 5. 1. Kadencja komisji (Komisji Odwoławczej) trwa 2 lata.

2. W skład każdej komisji, a także Komisji Odwoławczej, wchodzi: przewodniczący, wiceprzewodniczący oraz jako członkowie: czterej przedstawiciele Zarządu Głównego Związku Zawodowego Marynarzy i Rybaków Morskich, zwanego dalej „Zarządem Głównym Związku Zawodowego”, i 6 przedstawicieli armatorów żeglugi międzynarodowej, których siedziba znajduje się w terytorialnym zasięgu działania komisji.”

2) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Członków komisji powołuje dyrektor urzędu morskiego właściwego dla siedziby komisji z listy kandydatów przedstawionej przez Zarząd Główny Związku Zawodowego oraz z listy kandydatów przedstawionej przez armatorów żeglugi międzynarodowej stosownie do § 5 ust. 2. Listy kandydatów powinny obejmować podwójną liczbę kandydatów do składu komisji.

2. Przewodniczącego i wiceprzewodniczącego komisji powołuje dyrektor właściwego urzędu morskiego spośród pracowników tego urzędu.”;

3) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Członków Komisji Odwoławczej powołuje Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej na podstawie wniosku dyrektorów Gdańskiego Urzędu Morskiego w Gdyni i Szczecińskiego Urzędu Morskiego w Szczecinie. Wniosek powinien być uzgodniony na podstawie listy przedstawionej przez Zarząd Główny Związku Zawodowego oraz wspólnej listy przedstawionej przez armatorów żeglugi międzynarodowej. Każda lista kandydatów powinna zawierać podwójną liczbę kandydatów do składu Komisji Odwoławczej.

2. Przewodniczącego i wiceprzewodniczącego Komisji Odwoławczej powołuje Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej spośród pracowników organów administracji państwowej. Przewodniczący Komisji Odwoławczej powinien mieć wyższe wykształcenie prawnicze.”;

4) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Przedstawicielami armatorów w składzie komisji (Komisji Odwoławczej) są pracownicy właściwego przedsiębiorstwa żeglugi międzynarodowej.”;

5) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Komisja (Komisja Odwoławcza) orzeka w kompletach w składzie przewodniczącego i dwóch członków komisji (Komisji Odwoławczej).

2. Przewodniczącym kompletu orzekającego jest przewodniczący lub wiceprzewodniczący komisji (Komisji Odwoławczej).

3. Do kompletu orzekającego powinien wejść każdorazowo przedstawiciel Zarządu Głównego Związku Zawodowego i przedstawiciel armatora.

4. Członków kompletu orzekającego wyznacza przewodniczący lub w jego zastępstwie wiceprzewodniczący komisji spośród członków komisji (Komisji Odwoławczej).

5. Komisja (Komisja Odwoławcza) orzeka większością głosów.”;

6) po § 9 dodaje się § 9a w brzmieniu następującym:

„§ 9a. 1. Organ powołujący może w uzasadnionych przypadkach odwołać członków komisji (Komisji Odwoławczej) ze składu komisji (Komisji Odwoławczej).

2. Przewodniczący komisji (Komisji Odwoławczej) może przedstawić umotywowany wniosek o odwołanie członka komisji (Komisji Odwoławczej).

3. Odwołanie członka komisji przez dyrektora urzędu morskiego wymaga zgody Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej.

4. O odwołaniu członka komisji (Komisji Odwoławczej) powinien być niezwłocznie zawiadomiony odwołany członek i przewodniczący komisji (Komisji Odwoławczej) oraz instytucja, której przedstawicielem w komisji jest odwołany członek.”;

7) w § 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rzecznik dyscyplinarny przy komisji sprawuje kontrolę nad sposobem, w jaki kapitan statku wykonuje

władzę dyscyplinarną na podstawie art. 16 ust. 3 i art. 68. O stwierdzonych nieprawidłowościach w tym zakresie rzecznik dyscyplinarny przy komisji zawiadamia właściwego armatora i rzecznika dyscyplinarnego przy Komisji Odwoławczej.”;

8) dotychczasową treść § 12 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu następującym:

„2. Armator obowiązany jest skierować do rzecznika dyscyplinarnego wniosek o wszczęcie dochodzenia dyscyplinarnego w każdym przypadku rozwiązania z członkiem załogi stosunku pracy na podstawie art. 46 z przyczyn wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy (Dz. U. Nr 2, poz. 11).”;

9) po § 15 dodaje się § 15a w brzmieniu następującym:

„§ 15a. Przewodniczący komisji może zwrócić sprawę rzecznikowi w celu uzupełnienia dochodzenia.”;

10) § 19 otrzymuje brzmienie:

„§ 19. 1. Komisja orzeka według swego przekonania opierając się na faktach i okolicznościach ujawnionych na rozprawie.

2. Narada i głosowanie kompletu orzekającego są tajne.

3. Przegłosowany członek kompletu orzekającego ma prawo zaznaczyć przy podpisywaniu orzeczenia swe odrębne zdanie załączając jego uzasadnienie do orzeczenia.

4. Orzeczenie powinno zawierać:

1) wymienienie komisji z podaniem nazwisk przewodniczącego i członków kompletu orzekającego,

2) datę wydania orzeczenia,

3) zarzuty,

4) sentencję orzeczenia,

5) uzasadnienie orzeczenia.

5. Sentencja orzeczenia skazującego powinna nadto zawierać:

1) ustalenie czynu przypisanego obwinionemu oraz

2) karę, na jaką obwinionego skazano.

6. Sentencję orzeczenia ogłasza przewodniczący bezpośrednio po naradzie.

7. Orzeczenie podpisują przewodniczący i członkowie kompletu orzekającego.

8. Odpisy orzeczenia doręcza się stronom.

9. Odpisy prawomocnego orzeczenia należy przelać do urzędów morskich, które sprawują kontrolę nad wykonywaniem orzeczeń, którymi wymierzone zostały kary z art. 67 pkt 6 i 7. Urząd morski odmówi zatwierdzenia wpisu na listę załogi sprzecznego z orzeczeniem.”;

11) po § 24 dodaje się § 24a w brzmieniu następującym:

„§ 24a. W razie orzeczenia kary z art. 67 pkt 7 bieg kary liczy się od dnia, w którym został rozwiązany stosunek pracy.”;

12) po § 25 dodaje się § 25a w brzmieniu następującym:

„§ 25a. 1. W sprawie zakończonej prawomocnym orzeczeniem, bez względu na to, czy zostało wydane przez kapitana, czy przez komisję, wznowienie postępowania może nastąpić w przypadku, gdy zachodzą podstawy do wznowienia postępowania zgodnie z art. 95 przepisów o postępowaniu administracyjnym.

2. Wznowienie postępowania zarządza przewodniczący komisji, a jeżeli orzeczenie kończące postępowanie wydała Komisja Odwoławcza — przewodniczący tej komisji”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej: w. z. T. Ocioszyński